

СЕЛЯНИНЪТ, КОЙТО ИЗМАМИЛ ШЕСТИМА РАЗБОЙНИЦИ

Превод от италиански: Иван Тонкин, 1999

chitanka.info

Високо в планините живеели шестима разбойници, които вършели кражби и убийства. Цялата околност треперела само при споменаването на името на един от тях. В къщата, където живеели, имало стая, претъпкана с пари.

Всеки път, когато разбойниците излизали за плячка, криели ключа от къщата под огромен камък.

Веднъж един селянин от съседното село отишъл със сина си за дърва в гората. Те видели разбойниците, които излизали от къщата, и се скрили. Така узнали къде те си крият ключа.

Когато разбойниците се изгубили от погледа им, бащата и синът взели ключа под камъка, отворили вратата и си напълнили джобовете с пари, след това отново заключили вратата, оставили ключа на неговото място и радостни и доволни се върнали у дома си.

На следващия ден бащата и синът отново се върнали в къщата на разбойниците, на третия ден — също. На третия ден, щом отворили вратата, синът паднал в дълбок кладенец, който разбойниците нарочно били изкопали до прага. Дълго се мъчил бащата да извади мъртвото тяло на сина си, но и така не успял. Тогава от страх, че разбойниците, като се върнат, ще го намерят, бащата отрязал главата на сина си и я отнесъл със себе си.

Когато разбойниците се върнали, намерили мъртвото тяло в кладенеца, но не могли да познаят чие е то, тъй като било обезглавено. Разбойниците решили да окачат тялото на едно сухо дърво високо в планината и да устроят засада, за да видят кой ще дойде да го вземе.

И наистина селянинът решил да вземе тялото на сина и да го погребее. Затова той отишъл за съвет при местната магьосница, която му казала какво трябва да направи.

Когато се стъмнило, бащата се добрал до дървото в планината и се скрил недалече от него. Вторият му син се скрил на отсрещния склон и удрял две дървени дъсчици, а техният шум наподобявал ударите от рогата на два биещи се овена. Разбойникът, който стоял в засада, цял ден не бил ял нищо. Като чул тези звуци, той не издържал и отишъл да види дали няма да може да хване двата овена и да ги опече. Щом се отдалечил, селянинът свалил от дървото тялото на сина си, метнал го на рамо и бегом се спуснал към къщи.

Когато разбойниците разбрали, че и този път са измамени, решили да си отмъстят. Но колкото и да се старали, така и не могли да

разберат кой им взел парите и тялото.

Веднъж те слезли в селото по някакви техни работи. Там те дочули, че отскоро един от селяните много забогатял. Това бил същият селянин. Разбойниците веднага отишли при бъчваря, взели от него шест големи бъчви и се скрили в тях въоръжени. След това заповядали на бъчваря да отиде у забогателия селянин, който бил негов съсед, и да го помоли да остави у него шест бъчви, докато дойде да ги вземе техния собственик, тъй като той няма толкова място у дома си.

Забогателият селянин се съгласил и наредил да поставят шестте бъчви в мазето му. Вечерта, една слугиня, преди да си легне отишла в мазето да налее вино. Изведнъж от една от бъчвите се чул глас:

— Не стана ли време да излезем от бъчвите и да свършим с богаташа?

Изплашената слугиня, треперейки, отишла и събудила господаря си. Разказала му всичко, което чула. Селянинът изтичал и извикал стражите. Стражите слезли в мазето и от разбойниците, който не бил убит, бил арестуван. Така било свършено с тези разбойници, а селянинът, който така ловко ги измамил, живял заможен дълго и на спокойствие.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.